

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvcvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

Scena II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](#)

*Quid foret animorum? Pīst. Succidaneam
 Pro me cutem tuam si dederis, aureum
 Dabo qui liber fias. Lyd. Dabo, si quid accidat
 Præter fortunam, quam peteſis optimam.
 Pīst. O carnificinum cribrum, quod credo fore,
 Ita te ferabunt patibulatum per vias
 Stimulis. Lyd. Sine, inquam, mox adero, mox pro-
 feram.
 Bellaces machinas, queis mox senes
 Prosternam ambos. Solicl. Aget aliquid, miscebit
 omnia.
 Noui hominem. Pīst. Cæterūm filiam vlmorum in-
 tegram
 Feremus hodie singuli, quantam Atlas vix ferat.*

SCENA II.

MESSENIO.

PISTOCLERVUS cum suis.

*Agite, agite, agite, pendere si quis expetat,
 Restes hic grates veneunt, teruncium
 Non postulo. Heus Pistocle, hac tibi gulam
 Induat, hac tibi, tibi hac. Panaceam credite
 Me à Ioue malorum omnium habere in promptu
 Hercule.*

Pīst. Pandoram te credo Hercule. Lyd. Agesis. Pīst.

*Vt pendcam?
 Sat citō pendebo, mox rbi senex venerit:
 Quid opus præuortior labore maxumo
 Quod nullo mox labore vltro mihi dabitur?*

Tu

Tu pendeas. Lyd. Tu prius, Hercule; herus es mihi.
 Pist. Non in video hancce prærogatiuam tibi.
 Lyd. Mauis perire. Pist. Certe non pereo si pendo?
 Lyd. Ita me ament quos amo, patellarum dij,
 Ut non peribis. Pist. Quid igitur. Lyd. Collum insere,
 Scalas conscende, cætera ex sententiâ.
 Pist. Sed mox in tuto cum fueris med exime
 Periculo. Omnes. Bellè, optimè, haud pote melius.
 Lyd. Nunc obuiam senibus ibo, leporibus canes
 Auribus eos capio timide timidißimos.

SCENA III.

PHILOXENVS.
 NICOBVLVS.
 LYDVS.

Ain' ita esse, Lydum, filios tuos
 Meumq; perdere, vnicè mihi vnicum?
 Vbi eum nunc reperiam scelus hominis? Nic. Viden?
 Phil. Heus, Lyde, Lyde. Lyd. Philoxenum audio
 herum meum.

Estne here quid imperes? Philox. Ut pendeas.
 Lyd. Placet.

Nec restis sumptui tibi futura' st, attuli:
 Scio meruisse, nolo mihi ut parcas: rogo,
 Frugi nunquam fui, nunquam ero, sine pendeam.
 Phil. Nec opus Demosthene est, Lyde, ut persuadear:
 Pendebis: at mihi filium prius exhibe.
 Lyd. Pendet, ni fallor, aut pendebit oppido,
 Longamq; extemplò de se faciet litteram.

Phil.